

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	<i>I Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
98/C 325/01	Ecu	1
98/C 325/02	Komission tiedonanto liittoutumasopimuksista IV/36.314 Air France — Continental Airlines ja IV/36.315: Air France — Delta Airlines (1)	2
98/C 325/03	Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.1331 — ING/BHF) (1)	4
	<i>II Valmistavat säädökset</i>	
	Komissio	
98/C 325/04	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisten allekirjoitusten yhteisestä kehyksestä (1)	5
98/C 325/05	Ehdotus Neuvoston asetukseksi (EY) sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta (Erinäisiä muutoksia vuonna 1998) (1)	12

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

III *Tiedotteita*

Komissio

98/C 325/06	Media II — Kehittäminen ja levitys (1996—2000) — Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen edistämistä koskevan ohjelman täytäntöönpano — Ehdotuspyyntöilmoitus 10/98 — Tuki animaatioteoksia tuottavien yritysten järjestäytymiselle verkoiksi (Teollisuuden edustajien ryhmät)	15
98/C 325/07	Avointa kilpailua koskeva ilmoitus	16

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Ecu (1)

22. lokakuuta 1998

(98/C 325/01)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	40,3855	Suomen markka	5,95180
Tanskan kruunu	7,44328	Ruotsin kruunu	9,22885
Saksan markka	1,95751	Sterling-punta	0,701642
Kreikan drakhma	334,542	Yhdysvaltojen dollari	1,18493
Espanjan peseta	166,329	Kanadan dollari	1,83428
Ranskan frangi	6,56335	Japanin jeni	140,592
Irlannin punta	0,785192	Sveitsin frangi	1,60144
Italian liira	1936,56	Norjan kruunu	8,79695
Alankomaiden guldeni	2,20753	Islannin kruunu	81,1679
Itävallan šillinki	13,7725	Australian dollari	1,89377
Portugalin escudo	200,716	Uuden-Seelannin dollari	2,26132
		Etelä-Afrikan randi	6,78374

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi "cccc", joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla "ffff".

Huom. Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (n:o 296 10 97 ja n:o 296 60 11), joka lähettää päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL L 189, 4.7.1989, s. 1).

Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 34).

Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 27).

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 23).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1).

Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL L 311, 30.10.1981, s. 1).

**Komission tiedonanto liittoutumasopimuksista IV/36.314 Air France — Continental Airlines ja
IV/36.315: Air France — Delta Airlines**

(98/C 325/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Air France on tehnyt kaksi liittoutumasopimusta, toisen Continental Airlines ja toisen Delta Airlinesin kanssa. Sopimusten tarkoituksena on luoda Atlantin ylittävät liittoutumat.

I. AIR FRANCEN JA CONTINENTAL AIRLINESIN VÄLINEN SOPIMUS

Air France ja Continental Airlines (jäljempänä "Continental") tekivät 8. marraskuuta 1996 yhteistyösopimuksen, johon kuuluvat seuraavat sopimukset: Development Agreement, Code Share Agreement, Frequence Plus Agreement, Onepass Agreement ja Revenue Settlement Agreement.

A. Menettely

Komissio päätti 7. tammikuuta 1998 aloittaa tätä sopimusta koskevan menettelyn EY:n perustamissopimuksen 89 artiklan mukaisesti Euroopan ja Yhdysvaltojen välisen palvelujen osalta.

B. Yhteenveto sopimuspuolten ilmoittamasta sopimuksesta

1. Yhteistunnuksen käyttö (Code Sharing)

a) Yhteistunnukselliset lennot

Sopimuspuolet tekevät sopimuksen yhteistunnuksen käytöstä kaikilla Air Francen ja Continentalin liikennöimillä Atlantin ylittävillä lennoilla, nimittäin reiteillä Houston Intercontinental (IAH) — Paris Charles de Gaulle (CDG) ja New York Newark (EWR) — Paris CDG (jäljempänä "kauttakulkukeskussegmentit") sekä Continentalin liikennöimillä Yhdysvaltojen sisäisillä reiteillä ja Air Francen liikennöimillä reiteillä Pariisista eteenpäin.

b) Yksinoikeudellisuus

Sopimus yhteistunnuksen käytöstä on yksinoikeudellinen lukuun ottamatta sitä, että Continental voi aloittaa yhteistunnuksen käytön Alitalian, Czech Airlinesin, Saudian ja Aer Lingusin kanssa ja Air France voi tehdä sopimuksen yhteistunnuksen käytöstä toisen suuren yhdysvaltalaisen lentoyhtiön ja Yhdysvaltojen paikallisten lentoyhtiöiden kanssa.

c) Kauttakulkukeskussegmentit ja jatkoyhteyssegmentit

Kauttakulkukeskussegmenteillä kummallakin lentoyhtiöllä on oikeus saada ja ostaa pakettina 50 prosenttia toisen lentoyhtiön kauttakulkukeskussegmenteillä liikennöimien lentojen paikoista (varattu tila). Kumpikin lentoyhtiö voi yksinoikeudellisesti määrätä paikkavalvonnasta ostamiensa paikkojen osalta.

Jatkoyhteyssegmenttien osalta kumpikin lentoyhtiö antaa toisen lentoyhtiön myytäväksi kaikki paikat sovitussa hintaluokissa kauttakulkukeskussegmenttien jatkolennoilla. Tällaisesta toiminnasta saatavat tulot jaetaan lentoyhtiöiden kesken.

Sellaisilla Yhdysvaltojen kauttakulkukeskusten ja Pariisin jatkolennoilla, joilla yhteistunnuksen käyttö ei ole mahdollista, molemmat lentoyhtiöt antavat toisilleen "etu oikeutetun lentoyhtiön" aseman.

2. Reittiverkkojen ja aikataulujen yhteensovittaminen

Continental siirsi 7. huhtikuuta 1997 toimintonsa CDG:n terminaaliin 2 ja Air France EWR:n terminaaliin C. Sopimuspuolet suunnittelevat yhdessä yhteistunnuksella lennetyjen lentojensa aikataulun ja päättävät lentokonetyypeistä.

3. Hinnoittelu

Kumpikin lentoyhtiö määrittelee itsenäisesti omaa harkintavaltaansa käyttäen hinnat yhteistunnuksella omalla lentotunnuksellaan lennetyille lennoille. Yhteisiä hintoja käytetään yhteisellä sopimuksella sen ollessa sallittua.

4. Kanta-asiakasohjelmat

Lentoyhtiöt ovat 1. huhtikuuta 1997 alkaen osallistuneet täydellisesti toistensa kanta-asiakasohjelmiin, jolloin kummankin lentoyhtiön kanta-asiakasohjelman jäsenet voivat kerätä ja lunastaa pisteitä toisen lentoyhtiön tähän oikeuttavilla lennoilla.

5. *Markkinointi ja tuote*

Lentoyhtiöt harjoittavat yhteensovittua markkinointitoimintaa. Kumpikin lentoyhtiö säilyttää kuitenkin oman identiteettinsä.

6. *Eriytyinen tuottojen ositus sopimus*

Air France ja Continental panivat 1. huhtikuuta 1997 täytäntöön erityisen tuottojen ositus sopimuksen, jonka mukaan kumpikin lentoyhtiö tarjoaa toiselle osuuden matkustajatuloista maailmanlaajuisella reittiverkollaan matkaansa jatkavien matkustajien perusteella. Samanlainen sopimus on tarkoitus tehdä myös interlinerahdin osalta.

7. *Maahuolinta*

Sopimuspuolet tekevät yhteistyötä tarjotakseen ainutlaatuisen maahuolintapalvelun asianmukaisen merkkijärjestelmän kanssa ja aloittavat vastavuoroisen maahuolinnan.

II. AIR FRANCEN JA DELTA AIRLINESIN VÄLINEN SOPIMUS

Air France ja Delta Airlines (jäljempänä ”Delta”) tekivät 4. kesäkuuta 1997 liittoutumasopimuksen, joka koostuu yleissopimuksesta (General Agreement), sopimuksesta yhteistunnusten käytöstä (Code Share Agreement), erityisestä tuottojen ositus sopimuksesta (Special Prorate Agreement) ja kanta-asiakasohjelmäsopimuksesta (Frequent Flyer Program Agreement).

A. *Menettely*

Komissio päätti 7. tammikuuta 1998 aloittaa tätä sopimusta koskevan menettelyn EY:n perustamissopimuksen 89 artiklan mukaisesti Euroopan ja Yhdysvaltojen välisen palvelujen osalta.

B. *Yhteenveto sopimuspuolten ilmoittamasta sopimuksesta*

1. *Yhteistunnuksen käyttö (Code Sharing)*

a) *Yhteistunnukselliset lennot*

Air France ja Delta tekevät sopimuksia yhteistunnuksen käytöstä tarjotakseen lentoliikennepalveluja joillakin Atlantin ylittävillä kaupunkien välisillä reiteillä (nimittäin reiteillä, joiden toisessa päässä on Paris CDG ja toisessa päässä New York JFK, Miami International (MIA), Chicago O’Hare (ORD), Washington Dulles (IAD), Los Angeles (LAX), San Francisco (SFO), Atlanta (ATL) ja Cincinnati (CVG) sekä reitillä New York JFK — Nizza NCE) ja kaupunkien välisillä reiteillä kauttakulkukeskuksista eteenpäin (Air Francen osalta CDG:stä eteenpäin ja Deltan osalta ATL:stä, CVG:stä, JFK:sta ja LAX:ista eteenpäin).

b) *Yksinoikeudellisuus*

Sopimuspuolet eivät aloita muita kumppanuussuhteita mielivaltaisesti. Lukuun ottamatta Deltan kumppanuutta Swissairin, Sabenan ja Austrian Airlinesin kanssa sekä Air Francen kumppanuutta Continentalin kanssa ne eivät laajenna mitään nykyisistä kumppanuussuhteistaan (Air Francen osalta Pohjois-Amerikassa ja Deltan osalta Euroopassa) neuvottelematta ensin toisen sopimuspuolen kanssa.

Lisäksi sopimuspuolet ovat sopineet, että

i) Delta ei käytä yhteistunnuksista minkään muun lentoyhtiön kanssa CDG:n ja seuraavien lentoasemien välisillä reiteillä: LYS, MRS, BOD, SXB, TLS, MPL, NTER, CFE, PUF, BES, NCE, CMN, RAK, RBA, AGA, TUN, SFA, CPT, LAD, BKO, DLA, YAO, LBV, NIM, OUA, NKC, NDJ, KWI, DHA, SEZ.

ii) Delta ei käytä yhteistunnuksista minkään muun lentoyhtiön kuin Swissairin, Sabenan ja Austrian Airlinesin kanssa CDG:n ja seuraavien lentoasemien välisillä reiteillä: NAP, FLR, TRN, BLQ, JNB, LOS, NBO, CAI, DEL, TVL, JED, RUH, DAM.

iii) Air France ei käytä yhteistunnuksista minkään muun lentoyhtiön kanssa yhtäältä JFK:n, CVG:n, ATL:n ja LAX:in ja toisaalta seuraavien lentoasemien välisillä reiteillä: ANC, CLT, CMH, DEN, RSW, GSO, GSP, IND, JAX, MCI, LAS, MEM, MKE, MSP, BNA, MSY, MCO, PHX, PDX, RDU, SLT, SLC, SAN, SEA, TPA.

c) *Varattu tila*

Sopimuspuolet sopivat paikkojen määrästä, jonka Air France myöntää Deltalle ja päinvastoin kullakin yhteistunnuksella lennetyllä Atlantin ylittävällä lennolla (varattu tila).

d) *Jatkoyhteydet*

Kumpikin lentoyhtiö antaa toisen lentoyhtiön myytäväksi paikkoja sovitussa hintaluokassa joillakin määritellyillä lennoilla reiteillä, jotka on lueteltu edellä II.B.1.b kohdassa. Tällaisesta toiminnasta saadut tulot jaetaan sopimuspuolten kesken lippujen perusteella erityisen tuottojen ositus sopimuksen mukaisesti.

2. *Reittiverkkojen ja aikataulujen yhteensovittaminen*

Sopimuspuolet päästävät toisensa uusille toimintalentokentilleen (toisin sanoen Deltan tapauksessa CDG ja Air Francen tapauksessa ATL). Sopimuspuolet suunnittelevat yhdessä yhteistunnuksellisten palveluidensa aikataulut.

3. Hinnoittelu

Kumpikin sopimuspuoli määrittelee itsenäisesti ja omaa harkintavaltaansa käyttäen hintansa yhteistunnuksella lennetyille lennoille.

4. Kanta-asiakasohjelma

Air France ja Delta osallistuvat täydellisesti toistensa kanta-asiakasohjelmiin, jolloin kummankin lentoyhtiön kanta-asiakasohjelman jäsenet voivat kerätä ja lunastaa pisteitä toisen lentoyhtiön tähän oikeuttavilla lennoilla.

5. Maahuolinta

Sopimuspuolet aloittavat vastavuoroisen maahuolinnan ja sopivat lentoyhtiöiden tavaramerkeistä lentoseman merkijärjestelmissä.

III. PÄÄTELMÄ

Komissio ei ole tässä vaiheessa ottanut kantaa EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamiseen.

Komissio kehottaa jäsenvaltioita ja kaikkia kolmansia, joide etua asia koskee, lähettämään kaikki mahdolliset huomautuksensa 30 päivän kuluessa tämän tiedonannon julkaisemispäivästä seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Pääosasto IV/D/2
Rue de la Loi 200/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

fax (32-2) 296 98 12
sähköposti: enricomaria.armani@dg4.cec.be

Tämä julkaiseminen ei aloita 14 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3975/87 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua 90 päivän määräaika.

Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä

(Asia N:o IV/M.1331 — ING/BHF)

(98/C 325/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 16. lokakuuta 1998 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys ING Groep NV (ING) hankkii mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkityksessä määräysvalan yrityksessä BHF-Bank AG (BHF) ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— ING: pankki- ja vakuutus toiminta

— BHF: yritys pankkitoiminta ja muut rahoituspalvelut.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01/296 72 44) tai postitse viitteellä IV/M.1331 — ING/BHF seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto (PO IV)
Linja B — Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisten allekirjoitusten yhteisestä kehyksestä

(98/C 325/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1998) 297 lopull. — 98/0191(COD)

(Komission esittämä 16 päivänä kesäkuuta 1998)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

Ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan, 66 artiklan ja 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat, että

(1) komissio antoi 16 päivänä huhtikuuta 1997 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon ”Eurooppalainen elektronisen kaupankäynnin aloite”⁽¹⁾,

(2) komissio antoi 8 päivänä lokakuuta 1997 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon ”Tietoturvan ja luottamuksen varmistaminen sähköisessä viestinnässä — Digitaalisia allekirjoituksia ja viestien salausta koskeva eurooppalainen malli”⁽²⁾,

(3) neuvosto kehotti 1 päivänä joulukuuta 1997 komissiota antamaan mahdollisimman pian ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi digitaalisista allekirjoituksista,

(4) sähköisessä viestinnässä ja kaupankäynnissä tarvitaan sähköisiä allekirjoituksia ja niihin liittyviä, tiedon todentamisen mahdollistavia palveluja; sähköisten allekirjoitusten oikeudellista tunnustamista koskeissa säännöissä ja varmennepalvelujen tarjoajien akkreditoinnissa jäsenvaltioiden väliset erot saattavat muodostaa huomattavan esteen sähköiselle viestinnälle ja kaupankäynnille ja näin vaikeuttaa sisämarkkinoiden kehittymistä; toisistaan poikkeavat toimet jäsenvaltioissa osoittavat yhteisön tasoiselle yhdenmukaistamiselle olevan tarvetta,

(5) sähköisen allekirjoituksen tuotteiden yhteentoimivuutta olisi edistettävä; perustamissopimuksen 7 a artiklan mukaan sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla tavaroiden vapaa liikkuvuus taataan; varmennepalvelujen tarjoajien käyttämille sähköisen allekirjoituksen tuotteille erityisesti asetettuja olennaisia vaatimuksia on noudatettava vapaan liikkuvuuden sisämarkkinoilla varmistamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi sähköisiin allekirjoituksiin,

(6) internetin nopea tekninen kehitys ja maailmanlaajuisuus edellyttää toimintatapaa, joka on avoin erilaisille sähköisille tiedon todentamistekniikoille ja -palveluille; nykyisin kuitenkin julkisia avaimia käyttäviin salaustekniikoihin perustuvat digitaaliset allekirjoitukset ovat laajimmin tunnustettu sähköisten allekirjoitusten muoto,

⁽¹⁾ KOM(97) 157 lopullinen.

⁽²⁾ KOM(97) 503 lopullinen.

- (7) sisämarkkinat antavat varmennepalvelujen tarjoajille mahdollisuuden kehittää valtioiden rajat ylittäviä palvelujaan kilpailukykyä lisäämiseksi ja siten tarjota kuluttajille ja yrityksille uusia mahdollisuuksia turvalliseen tiedonvaihtoon ja sähköiseen kaupankäyntiin rajoista riippumatta; avoimissa verkoissa tapahtuvan yhteisön laajuisen varmennepalvelujen tarjonnan edistämiseksi varmennepalvelujen tarjoajien olisi yleensä voitava vapaasti tarjota palvelujaan ilman lupaa; nyt ei kuitenkaan ole välitöntä tarvetta turvata varmennepalvelujen vapaata liikkuvuutta yhdenmukaistamalla näiden palvelujen tarjonnalle asetettuja perusteltuja ja tarkoituksenmukaisia kansallisia rajoituksia,
- (8) vapaaehtoisuuteen perustuvat akkreditointijärjestelmät, joilla pyritään parempaan palveluntarjontaan, voivat tarjota varmennepalvelujen tarjoajille tarkoituksenmukaisen kehyksen kehittää palvelujaan kehittyvien markkinoiden edellyttämän luottamuksen, turvallisuuden ja laadun saavuttamiseksi; tällaisten järjestelmien olisi kannustettava varmennepalvelujen tarjoajia noudattamaan alan parhaita toimintatapoja; varmennepalvelujen tarjoajien olisi vapaasti voitava osallistua tällaisiin akkreditointijärjestelmiin ja hyötyä niistä, jäsenvaltiot eivät saisi estää varmennepalvelujen tarjoajia toimimasta tällaisten akkreditointijärjestelmien ulkopuolella; olisi varmistettava, että akkreditointijärjestelmät eivät vähennä kilpailua varmennepalvelujen alalla; on tärkeää löytää tasapaino kuluttajien ja yritysten tarpeiden välillä,
- (9) tällä direktiivillä olisi edistettävä sähköisten allekirjoitusten käyttöä ja oikeudellista tunnustamista yhteisössä; sääntelyä ei tarvita yksinomaan suljetuissa järjestelmissä käytettyjä sähköisiä allekirjoituksia varten; osapuolten vapautta sopia keskenään sähköisesti allekirjoitetun tiedon tunnustamista koskevista ehdoista ja edellytyksistä olisi kunnioitettava kansallisen oikeuden sallimissa rajoissa; tämän direktiivin tarkoituksena ei ole yhdenmukaistaa sopimusoikeutta koskevia kansallisia sääntöjä, erityisesti sopimusten laatimista ja toimintaa, tai allekirjoitusta edellyttäviä, sopimuksiin perustumattomia muita muotomääräyksiä; tämän vuoksi sähköisten allekirjoitusten oikeudellista vaikutusta koskevan kansallisen oikeuden ei tulisi rajoittaa sitä, mitä on säädetty sopimuksia tehtäessä noudatettavista muodollisista vaatimuksista tai sopimuskentekopaikasta,
- (10) sähköisten allekirjoitusten yleisen hyväksynnän lisäämiseksi, sähköisen allekirjoituksen oikeudellista kelpoisuutta ei tulisi kieltää yksinomaan sen vuoksi, että se on sähköisessä muodossa, sille ei ole esitetty hyväksytyä varmennetta tai akkreditoitua varmennepalvelujen tarjoajan varmennetta tai varmenteen on myöntänyt toisessa jäsenvaltiossa toimiva palveluntarjoaja; sellaisilla sähköisillä allekirjoituksilla, jotka keskeisten vaatimusten mukainen luotettava varmenne-palvelujen tarjoaja on vahvistanut, olisi oltava samat oikeusvaikutukset kuin käsin kirjoituilla allekirjoituksilla; on varmistettava, että sähköisiä allekirjoituksia voidaan käyttää todisteena oikeudellisissa menettelyissä kaikissa jäsenvaltioissa; sähköisten allekirjoitusten oikeudellisen tunnustamisen olisi perustuttava objektiivisiin periaatteisiin eikä oltava sidoksissa siihen, onko palveluntarjoaja hyväksytty vai ei; sähköisten allekirjoitusten oikeusvaikutuksia koskevat yhdenmukaistetut säännöt tukevat yhtenäistä oikeudellista kehystä kaikkialla yhteisössä;
- (11) yleisölle suunnattuja varmennepalveluja tarjoavat palveluntarjoajat kuuluvat kansallisten vastuusääntöjen soveltamisalaa; erot tällaisten vastuusääntöjen laajuudessa ja sisällössä saattavat aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta erityisesti kolmansille, jotka käyttävät näitä palveluja; tällainen epävarmuus haittaa rajat ylittävää kauppaa ja vaikeuttaa sisämarkkinoiden toimintaa; yhdenmukaistetut vastuusäännöt lisäävät oikeusvarmuutta ja ennustettavuutta sekä varmennepalvelujen tarjoajien että kuluttajien kannalta; tällaiset säännöt lisääisivät sähköisten allekirjoitusten yleistä hyväksyntää ja oikeudellista tunnustamista yhteisössä ja siten vaikuttavat suotuisasti sisämarkkinoiden toimintaan,
- (12) kansainvälisen sähköisen kaupankäynnin kehittymisen edellyttää rajat ylittäviä mekanismeja, joihin liittyy myös yhteisön ulkopuolisia maita; tällaisia mekanismeja olisi kehitettävä yritysten kesken; maailmanlaajuisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi saattaisi olla hyödyllistä sopia varmennepalvelujen vastavuoroista tunnustamista koskevista monenvälisistä säännöistä kolmansien maiden kanssa,
- (13) lisätäkseen sähköistä viestintää ja kaupankäyntiä varmistamalla käyttäjien luottamus jäsenvaltioiden olisi veloitettava varmennepalvelujen tarjoajat noudattamaan tietoturvalainsäädäntöä ja kunnioittamaan yksityisyyden suojaa sekä tarjoamaan varmennepalveluja allekirjoittajan pyynnöstä myös salanimelle; kansallisessa lainsäädännössä olisi säädettävä voidaanko, ja jos voidaan, niin millä edellytyksillä, tietojen kohteen henkilöllisyys paljasta rikostutkintaa varten; varmennepalvelujen tarjoajien olisi ennalta ilmoitettava käyttäjille ehdoistaan, varsinkin varmenteidensa oikeasta käytöstä ja vastuurajoituk-

sistaan kirjallisesti, selvästi ymmärrettävällä ja tiedon säilyttävää viestintämuotoa käyttäen,

(14) tämän direktiivin soveltamiseksi neuvoo-antavan komitean olisi avustettava komissiota, ja

(15) perustamissopimuksen 3 b artiklassa esitetyn toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli sähköisten allekirjoitusten tarjontaa ja siihen liittyviä palveluja koskevan yhdenmukaisen oikeudellisen kehityksen luomisesta ja sen vuoksi se voidaan paremmin toteuttaa yhteisön tasolla; tämä direktiivi rajoittuu vähimpään tämän tavoitteen toteuttamiseksi tarpeelliseen eikä siten ylitä sitä, mikä tarvitaan tähän tarkoitukseen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

Tämä direktiivi koskee sähköisten allekirjoitusten oikeudellista tunnustamista.

Tämä direktiivi ei koske sopimusten pätevyys- ja tekemiseen liittyviä muita kysymyksiä, eikä allekirjoituksia edellyttäviä sopimukseen perustumattomia muita muotomääräyksiä.

Tällä direktiivillä perustetaan oikeudellinen kehys tietulle yleisön käytettävissä oleville varmennepalveluille.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. ”sähköisellä allekirjoituksella” tiedon yhteydessä esitettyä, siihen liitettyä tai siihen loogisesti liittyvää digitaalisessa muodossa olevaa allekirjoitusta, jota allekirjoittaja käyttää osoittaakseen hyväksyvänsä tiedon, ja joka täyttää seuraavat vaatimukset:

a) se viittaa yksinomaan allekirjoittajaan,

b) se yksilöi allekirjoittajan,

c) se on luotu menetelmällä, jota allekirjoittaja voi täysin valvoa, ja

d) se on liitetty kohteena olevaan tietoon siten, että tiedon myöhempi muuttuminen ilmenee,

2. ”allekirjoittajalla” henkilöä, joka luo sähköisen allekirjoituksen,

3. ”allekirjoitusmenetelmällä” ainutlaatuisista tietokokonaisuutta, esimerkiksi koodia tai henkilökohtaista salausavainta, taikka ainutlaatuisin asetuksin varustettua välinettä, jota allekirjoittaja käyttää luodakseen sähköisen allekirjoituksen,

4. ”allekirjoituksen todentamismenetelmällä” ainutlaatuisista tietokokonaisuutta, esimerkiksi koodia tai julkista salausavainta, taikka ainutlaatuisin asetuksin varustettua välinettä, jota käytetään sähköisen allekirjoituksen vahvistamiseen,

5. ”hyväksytyllä varmenteella” digitaalista todistusta, joka liittyy allekirjoituksen todentamismenetelmän henkilöön, vahvistaa kyseisen henkilön henkilöllisyyden ja täyttää liitteessä I vahvistetut vaatimukset,

6. ”varmennepalvelujen tarjoajalla” henkilöä tai yksikköä, joka myöntää varmenteita tai tarjoaa yleisesti muita sähköisiin allekirjoituksiin liittyviä palveluja,

7. ”sähköisen allekirjoituksen tuotteen” laitteistoja tai ohjelmistoja tai niiden merkityksellisiä osia, jotka on tarkoitettu varmennepalvelujen tarjoajan käyttöön tämän tarjotessa sähköisen allekirjoituksen palveluja.

3 artikla

Markkinoille pääsy

1. Jäsenvaltiot eivät saa tehdä varmennepalvelujen tarjonnasta luvanvaraista.

2. Rajoittamatta 1 kohdan säännösten soveltamista jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai ylläpitää vapaaehtoisuuteen perustuvia akkreditointijärjestelmiä parantaakseen varmennepalvelujen tarjontaa. Kaikkien tällaisiin järjestelmiin liittyvien ehtojen on oltava objektiivisia, avoimia, suhteellisia ja syrjimättömiä. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa varmennepalvelujen tarjoajien määrää tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista syistä.

3. Komissio voi 9 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistaa ja julkaista sähköisen allekirjoituksen tuotteita koskevien yleisesti tunnustettujen standardien viitenumerot *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Jäsenvaltioiden on oletettava sähköisen allekirjoituksen tuotteen täyttävän liitteessä II olevan e kohdan vaatimukset, jos kyseinen tuote on kyseisten standardien mukainen.

4. Jäsenvaltiot voivat asettaa lisävaatimuksia sähköisten allekirjoitusten käytölle julkisella alalla. Tällaisten vaatimusten on oltava objektiivisia, avoimia, suhteellisia ja syrjimättömiä, ja ne saavat liittyä vain kyseessä olevan sovelluksen erityispiirteisiin.

4 artikla

Sisämarkkinaperiaatteet

1. Jokaisen jäsenvaltion on sovellettava tämän direktiivin nojalla antamia kansallisia säädöksiä alueelleen asetuneisiin varmennepalvelujen tarjoajiin ja niiden tarjoamiin palveluihin. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien varmennepalvelujen tarjontaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaiset sähköisen allekirjoituksen tuotteet saavat liikkua vapaasti sisämarkkinoilla.

5 artikla

Oikeusvaikutukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen allekirjoituksen oikeusvaikutuksia ja oikeudellista pätevyyttä ei kiistetä yksinomaan sillä perusteella, että allekirjoitus on sähköisessä muodossa tai siihen ei liity hyväksyttyä varmennetta taikka siihen ei liity akkreditoitun varmennepalvelujen tarjoajan myöntämää varmennetta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaiset sähköiset allekirjoitukset, joihin liittyy liitteessä II olevien vaatimusten mukaisen varmennepalvelujen tarjoajan myöntämä hyväksytty varmenne, toisaalta tunnustetaan vastaavan oikeudellista vaatimusta käsin kirjoitettua allekirjoituksesta ja toisaalta kelpaavan todisteeksi oikeudellisissa menettelyissä samalla tavalla kuin käsin kirjoitetut allekirjoitukset.

6 artikla

Vastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että myöntämällä hyväksytyn varmenteen varmennepalvelun tarjoaja on varmenteeseen kohtuullisessa määrin tukeutuvalle henkilölle vastuussa seuraavista seikoista:

a) varmenteen myöntämisajankohtaa koskevat tiedot pitävät paikkansa, jollei palveluntarjoaja ole varmentessa toisin todennut;

b) varmenteen myöntämisessä on noudatettu kaikkia tämän direktiivin vaatimuksia;

c) varmistus, että hyväksytyssä varmenteessa nimetyllä henkilöllä oli varmenteen myöntämisajankohtana käytössään allekirjoitusmenetelmä, joka vastaa varmenteessa mainittua tai määriteltyä allekirjoituksen todentamismenetelmää;

d) tapauksissa, joissa varmennepalvelujen tarjoaja luo sekä allekirjoitusmenetelmän että allekirjoituksen todentamismenetelmän varmenne on todiste siitä, että nämä kaksi menetelmää toimivat toisiaan täydentävästi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoaja ei ole vastuussa virheistä varmenteen kohteena olevan henkilön hyväksytyssä varmenteessa antamissa tiedoissa, jos tarjoaja voi osoittaa toteuttaneensa kaikki kohtuullisesti katsoen toteutettavissa olevat toimenpiteet tietojen varmistamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoajilla on mahdollisuus rajoittaa hyväksytyssä varmenteessa kyseisen varmenteen käyttöä. Varmennepalvelujen tarjoaja ei ole vastuussa, jos hyväksyttyä varmennetta on käytetty siinä annettujen käyttörajoitusten vastaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoajilla on mahdollisuus ilmoittaa hyväksytyssä varmenteessa arvomääräinen yläraja niille toimille, joita varmenne koskee. Varmennepalvelujen tarjoaja ei ole vastuussa tämän ylärajan ylittävän vahingon osalta.

5. Edellä 1—4 kohdan säännökset eivät rajoita neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ soveltamista.

(¹) EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

*7 artikla***Kansainväliset näkökohdat**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmanteen maahan sijoittautuneen varmennepalvelujen tarjoajan myöntämät varmenteet tunnustetaan oikeusvaikutuksiltaan vastaavana kuin yhteisöön sijoittautuneen varmennepalvelujen tarjoajan myöntämät varmenteet, kun:

- a) varmennepalvelujen tarjoaja täyttää tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset ja on akkreditoitu jäsenvaltion vapaaehtoisessa akkreditointijärjestelmässä; tai
- b) liitteessä II vahvistettujen vaatimusten mukainen yhteisöön sijoittautunut varmennepalvelujen tarjoaja ottaa varmenteesta vastuun samassa laajuudessa kuin omista varmenteistaan; taikka
- c) varmenne tai varmennepalvelun tarjoaja on tunnustettu toisaalta yhteisön ja toisaalta kolmannen maan tai maiden tai kansainvälisten organisaatioiden välisen kahdenvälisen tai monenvälisen sopimuksen perusteella.

2. Helpottaakseen yhteisön jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset rajat ylittävien varmennepalvelujen tarjontaa ja kolmansista maista peräisin olevien sähköisten allekirjoitusten oikeudellista tunnustamista, komissio voi antaa tarvittaessa ehdotuksia varmennepalveluihin sovellettavien standardien ja kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanemiseksi käytännössä. Erityisesti komissio antaa neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia asianmukaisista neuvotteluvaltuuksista kolmansien maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa tehtäviä kahdenvälisiä ja monenvälisiä sopimuksia varten. Neuvosto tekee päätöksen määränemmistöllä.

*8 artikla***Tietosuojat**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoajat ja akkreditoinnista tai valvonnasta vastaavat kansalliset laitokset noudattavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY⁽²⁾ vaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoaja saa hankkia henkilötietoja ainoastaan välittömästi tietojen kohteelta itseltään ja siinä määrin kuin se on välttämätöntä varmenteen myöntämiseksi. Tietoja ei saa koota tai muokata muihin tarkoituksiin ilman tietojen kohteen lupaa.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoaja ilmoittaa varmenteessa allekirjoittajan pyynnöstä salanimen allekirjoittajan todellisen nimen sijasta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoaja viranomaisten pyynnöstä toimittaa niille salanimeä käyttävän henkilön tiedot kyseisen henkilön suostumuksella. Silloin kun kyseisen henkilön henkilöllisyyden paljastaminen on kansallisen lainsäädännön mukaan tarpeen rikostutkinnan takia, joka liittyy salanimellä tehtyihin sähköisiin allekirjoituksiin, henkilötietojen siirrosta on laadittava tallenne ja asianomaiselle on ilmoitettava henkilöllisyyden paljastamisesta mahdollisimman pian tutkinnan päätyttyä.

*9 artikla***Komitea**

Komissiota avustaa neuvoo-antava komitea nimeltään ”sähköisten allekirjoitusten komitea”, jäljempänä ”komitea” jossa on jäsenvaltioiden edustajat ja puheenjohtajana komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

*10 artikla***Komitean kuuleminen**

Komiteaa kuullaan tarvittaessa kysymyksissä, jotka koskevat varmennepalvelujen tarjoajille liitteessä II asetettuja vaatimuksia ja sähköisen allekirjoituksen tuotteiden 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja yleisesti tunnustettuja standardeja.

*11 artikla***Ilmoittaminen**

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:
- tiedot vapaaehtoisuuteen perustuvista kansallisista akkreditointijärjestelmistä, mukaan lukien 3 artiklan 4 kohdan lisävaatimukset;
  - akkreditoinnista ja valvonnasta vastaavien kansallisten laitosten nimet ja osoitteet; ja
  - akkreditoitujen kansallisten varmennepalvelujen tarjoajien nimet ja osoitteet.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdan nojalla toimitettavat tiedot ja näiden tietojen muutokset mahdollisimman pian.

*12 artikla***Uudelleentarkastelu**

1. Komissio tarkastelee tämän direktiivin toteuttamista ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002.
2. Tässä kertomuksessa on arvioitava muun muassa, olisiko direktiivin soveltamisalaa teknisen ja oikeudellisen kehityksen vuoksi muutettava. Kertomuksessa on erityisesti oltava saatuihin kokemuksiin perustuva arvio yhdenmukaistamiseen liittyvistä näkökohdista. Kertomukseen on liitettävä tarvittaessa täydentäviä lainsäädäntöehdotuksia.

*13 artikla***Täytäntöönpano**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.
- Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämän direktiivin alalta sekä direktiiviin liityviltä aloilta antamansa kansalliset säännökset sekä vastaavuustaulukko tämän direktiivin säännöksistä ja annetuista kansallisista säännöksistä.

*14 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

*15 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

*LIITE I***VAATIMUKSET HYVÄKSYTYILLE VARMENTEILLE**

Hyväksytyssä varmenteessa on oltava:

- sen myöntäneen varmennepalvelujen tarjoajan tunniste;
- haltijan nimi tai salanimi sellaisessa muodossa, että siitä ei voi erehtyä; salanimen kohdalla on erikseen mainittava kyseessä olevan salanimi;
- haltijaan liittyvät erityismääreet, kuten osoite, valtuudet toimia tietyn yrityksen nimissä, luottokelpoisuus, alv-tunnus tai muu verotunniste, maksutakuiden saatavuus tai erityiset luvat;
- allekirjoituksen todentamismenetelmä, joka vastaa haltijan hallussa olevaa allekirjoitusmenetelmää;

- e) varmenteen voimassaoloajan alkamis- ja päättymisajankohta;
- f) varmenteen yksilöivä tunnus;
- g) varmenteen myöntävän varmennepalvelujen tarjoajan sähköinen allekirjoitus;
- h) mahdolliset varmenteen käyttörajoitukset; ja
- i) mahdolliset varmennepalvelujen tarjoajan vastuurajoitukset ja varmenteen kattamien toimien enimmäisarvoa koskevat rajoitukset.

LIITE II

VAATIMUKSET VARMENNEPALVELUJEN TARJOAJILLE

Varmennepalvelujen tarjoajien on:

- a) osoitettava varmennepalvelujen tarjoamisen edellyttämä luotettavuus;
- b) tarjottava nopeaa ja varmaa perumismahdollisuutta;
- c) todennettava tarkoituksenmukaisin keinoin sen henkilön henkilöllisyys ja kyky toimia, jolle hyväksytty varmenne on myönnetty;
- d) pidettävä palveluksessaan henkilökuntaa, jolla on tarjottujen palvelujen edellyttämä asiantuntemus, kokemus ja pätevyys varsinkin johtotehtävissä, sähköisten allekirjoitusten tekniikoihin liittyvä asiantuntemus ja tarkoituksenmukaisten turvatoimien tuntemus; palveluntarjoajien on lisäksi noudatettava asianmukaisia ja tunnustettujen standardien mukaisia hallinnollisia ja liikkeenjohdollisia menettelytapoja;
- e) käytettävä luotettavia järjestelmiä ja sellaisia sähköisen allekirjoituksen tuotteita, jotka suojaavat tuotteiden muutoksilta niin, että tuotteita ei voida käyttää toisenlaisiin toimintoihin kuin mihin ne on suunniteltu; palveluntarjoajien on myös käytettävä sellaisia sähköisen allekirjoituksen tuotteita, jotka varmistavat tuotteiden tukemien varmentamisprosessien turvallisuuden niin tekniikan kuin salaamisen osalta;
- f) toteutettavat toimenpiteet varmenteiden väärentämisen ehkäisemiseksi ja, silloin kun varmennepalvelun tarjoaja luo henkilökohtaisen salausavaimen, taattava luottamuksellisuus avainta luotaessa;
- g) hallittava tämän direktiivin vaatimusten mukaisen toiminnan edellyttämiä varoja varsinkin mahdollisten vahinkovaastuiden kattamiseksi, esimerkiksi asianmukaisella vakuutuksella;
- h) arkistoitava kaikki hyväksyttyä varmennetta koskevat tiedot tarkoituksenmukaiseksi ajaksi erityisesti voidakseen esittää todisteita mahdollisissa oikeudellisissa menettelyissä; tällaisia arkistoja voidaan ylläpitää myös sähköisessä muodossa;
- i) oltava tallentamatta tai jäljentämättä varmennepalvelujen tarjoajalta salausavaimen hallintapalveluja saaneen henkilön henkilökohtaista salausavainta, jollei kyseinen henkilö sitä nimenomaisesti pyydä;
- j) ennen sopimuksen tekemistä ilmoitettava kuluttajille kirjallisesti, selvästi ymmärrettävällä kielellä ja tiedon säilyttävää viestintämuotoa käyttäen varmenteen käytön tarkoista ehdoista ja edellytyksistä, mukaan lukien vastuurajoitukset, vapaaehtoisen akkreditointijärjestelmän olemassaolo sekä riitojenratkaisu- ja valitusmenettelyt.

Ehdotus Neuvoston asetukseksi (EY) sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta

(Erinäisiä muutoksia vuonna 1998)

(98/C 325/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(1998) 547 lopull. — 98/0285(CNS)

(Komission esittämä 30 päivänä syyskuuta 1998)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 51 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on esitetty siirrotöyläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan kuulemisen jälkeen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että,

on tarpeen tehdä tiettyjä muutoksia sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä heinäkuuta 1971 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾ sekä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 574/72⁽²⁾; nämä muutokset liittyvät jäsenvaltioiden kansallisissa sosiaaliturvalainsäädännöissä tehtyihin muutoksiin,

koska 8 luvun soveltaminen orvoneläkkeisiin aiheuttaa hallintoon liittyviä ja tulkintaongelmia, on asianomaisten henkilöiden edun mukaista laskea orvoneläkkeet III osaston 3 luvun säännösten eikä 8 luvun säännösten mukaisesti,

on suotavaa tarkistaa liitteen II a otsaketta ”L. PORTUGALI”, jotta otetaan huomioon Portugalin lainsäädäntöön tehdyt muutokset,

on lisättävä uusi alakohta liitteen VI otsakkeeseen ”G. IRLANTI” ja toinen uusi alakohta otsakkeeseen ”O. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA”, jotta otetaan huomioon ensisijaisuussäännöt, joita sovelletaan Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisiin päällekkäisiä perhe-etuksia koskeviin oikeuksiin, jotka perustuvat ammatin harjoittamiseen toisessa näistä jäsenvaltioista,

asetuksen (ETY) N:o 574/72 säännöksillä ei ole välitöntä vaikutusta yksittäisten henkilöiden oikeuksien määrittämiseen,

on suotavaa säätää mahdollisuudesta muuttaa asetuksen (ETY) N:o 574/72 kaikkia liitteitä komission asetuksella kyseisten jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä sen jälkeen, kun hallintotoimikunta on antanut asiassa lausunnon; liitteiden muuttaminen tarkoittaa ainoastaan asianomaisten jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten tekemien päätösten saattamista osaksi yhteisön säädöstä,

on tarkistettava asetuksen (ETY) N:o 574/72 liitteen otsaketta ”43. ESPANJA — ITALIA”,

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2. Asetus saatettuna ajan tasalle asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.1.1997) ja viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1606/98 (EYVL L 209, 25.7.1998).

⁽²⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1. Asetus saatettuna ajan tasalle asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.1.1997) ja viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1290/97 (EYVL L 176, 4.7.1997).

Ranskassa toteutettujen hallinnon uudelleenjärjestelyjen vuoksi, jotka koskevat hakemuksia lähettämisen ja poikkeuksellisen lähettämisen pidentämiseksi, olisi vastaavasti tarkistettava asetuksen (ETY) N:o 574/72 liitteen 10 otsaketta ”E. RANSKA”,

sosiaaliturvan alalla toteutettavan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeellista ja aiheellista, että kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien yhdenmukaistamista koskevia sääntöjä muutetaan sitovalla ja sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavalla yhteisön lainsäädäntövälineellä, ja

tämä periaate on yhdenmukainen perustamissopimuksen 3 b artiklan kolmannen kohdan määräysten kanssa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (ETY) N:o 1408/71 seuraavasti:

1. Korvataan 44 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3) Tätä lukua ei sovelleta sellaisiin lasten osalta suoritettaviin eläkkeiden korotuksiin tai lisiin, jotka myönnetään 8 luvun säännösten mukaisesti.”

2. Korvataan 78 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1) Ilmaisulla ’etuudet’ tarkoitetaan tässä artiklassa perhevustuksia ja tietyissä tapauksissa lisä- tai erityisavustuksia orvoille.”

3. Korvataan 79 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1) Edellä 77 ja 78 artiklassa tarkoitetut etuudet annetaan sen lainsäädännön mukaisesti, joka määräytyy noiden artiklojen säännöksiä soveltamalla, laitoksesta, joka on vastuussa tämän lainsäädännön soveltamisesta, ja sen kustannuksella, niin kuin eläkkeensaajaan tai vainajaan olisi sovellettu vain toimivaltaisen valtion lainsäädäntöä. Jos tämän lainsäädännön mukaisesti edellytetään, että etuuksia koskevan oikeuden saaminen, säilyttäminen tai takaisinsaaminen riippuu vakuutus-, työskentely- itsenäisen ammatinharjoittamisen tai asumiskausien pituudesta, tällainen pituus määritetään ottaen tarvittaessa huomioon 45 artiklan säännökset tai 72 artiklan säännökset.”

4. Korvataan liitteen II a otsake ”L. PORTUGALI” seuraavasti:

”L. PORTUGALI

- a) Maksuihin perustumaton perhevustus lapsille ja nuorille ja vammaan johdosta maksettava sen lisäosa (27 päivänä toukokuuta 1980 annettu lakiasetus N:o 160/80, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä toukokuuta 1997 annetulla lakiasetuksella N:o 133-C/97).
- b) Maksuihin perustumaton avustus erityisoppilaitoksessa opiskelua varten (27 päivänä toukokuuta 1980 annettu lakiasetus N:o 160/80, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä toukokuuta 1997 annetulla lakiasetuksella N:o 133-C/97).
- c) Maksuihin perustumaton orvoneläke (27 päivänä toukokuuta 1980 lakiasetus N:o 160/80, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä toukokuuta 1997 annetulla lakiasetuksella N:o 133-C/97).
- d) Maksuihin perustumaton vanhuus- ja työkyvyttömyyseläke (13 päivänä lokakuuta 1980 annettu lakiasetus N:o 464/80).
- e) Maksuihin perustumaton hoitoavustus (27 päivänä toukokuuta 1980 annettu lakiasetus N:o 160/80, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä toukokuuta 1997 annetulla lakiasetuksella N:o 133-C/97).
- f) Maksuihin perustumaton leskeneläke (11 päivänä marraskuuta 1981 annettu sääntelyasetus N:o 52/81).”

5. Muutetaan liitettä VI seuraavasti:

a) Lisätään otsakkeeseen ”G. IRLANTI” seuraava alakohta:

”11. Oikeus yksinomaan Irlannin lainsäädännön mukaiseen peheen tulolisään keskeytetään, kun saman ajanjakson aikana ja saman perheenjäsenen osalta perhe-etuuksia suoritetaan pelkästään Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön nojalla tai asetuksen 73, 74, 77 tai 78 artiklan mukaisesti näiden etuuksien määrään asti.”

b) Lisätään otsakkeeseen ”O. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA” seuraava alakohta:

”21. Oikeus yksinomaan Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaiseen perhevustukseen keskeytetään, kun saman ajanjakson aikana ja saman perheenjäsenen osalta perhe-etuuksia suoritetaan pelkästään Irlannin lainsäädännön nojalla tai asetuksen 73, 74, 77 tai 78 artiklan mukaisesti näiden etuuksien määrään asti.”

2 artikla

Muutetaan asetusta (ETY) N:o 574/72 seuraavasti:

1. Korvataan 122 artikla seuraavasti:

*”122 artikla***Tiettyjen liitteiden muuttamista koskevia erityissäännöksiä**

Täytäntöönpanoasetuksen liitteitä voidaan muuttaa komission asetuksella kyseisen jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä sen jälkeen, kun hallintotoimikunta on antanut asiassa lausunnon”

2. Muutetaan liitettä 5 seuraavasti:

a) Korvataan otsakkeessa ”43. ESPANJA — ITALIA” ilmaisu ”ei mitään” seuraavasti:

”Sopimus, tehty 21 päivänä marraskuuta 1997, asetuksen 36 artiklan 3 luvun mukaisesta sairauksen ja äitiyteen liittyvien luontoisuuksien korvaamisesta ja täytäntöönpanoasetuksen 93, 94, 95,

100 artiklan ja 102 artiklan 5 kohdan mukaisista korvausmenettelyistä sairaus- ja äitiysvakuutus- etuuksien ja maksamattomien saatavien osalta.”.

3. Muutetaan liitettä 10 seuraavasti:

Muutetaan otsakkeen ”E. RANSKA”, 5 alakohta seuraavasti:

”5. Sovellettaessa asetuksen 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 14 a artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 17 artiklan säännöksiä:

Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (siirtotyöläisten sosiaaliturvan keskus), Paris.”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sen julkaisemista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

Media II — Kehittäminen ja levitys (1996—2000)

Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen edistämistä koskevan ohjelman täytäntöönpano

Ehdotuspyyntöilmoitus 10/98

Tuki animaatioteoksia tuottavien yritysten järjestäytymiselle verkoiksi (Teollisuuden edustajien ryhmät)

(98/C 325/06)

1. Johdanto

Tämä ehdotuspyyntö perustuu Euroopan audiovisuaalisten teosten kehittämisen ja levityksen edistämistä koskevan ohjelman täytäntöönpanosta 10 päivänä heinäkuuta 1995 tehtyyn neuvoston päätökseen 95/563/EY (Media II — kehittäminen ja levitys) (1996—2000) ⁽¹⁾.

Yksi päätöksen mukaisesti toteutettavista toiminnoista on:

— animaatioteoksia tuottavien yritysten verkoiksi järjestäytymisen edistäminen.

2. Kohde

Tämä ilmoitus on osoitettu riippumattomien eurooppalaisten tuotantoyhtiöiden yhteenliittymille (ns. teollisuuden edustajien ryhmille), jotka edistävät toiminnallaan edellä mainittuja tavoitteita. Ilmoituksessa kerrotaan, mistä hankitaan asiakirjat, joita tarvitaan yhteisön rahoitustuen hakemiseksi ehdotuksille.

Tätä ehdotuspyyntöä hoitaa komission pääosasto X:n (Tiedotus, viestintä, kulttuuri ja audiovisuaaliala) Media-yksikkö.

Eurooppalaisten yhtiöiden yhteenliittymiä, jotka haluavat vastata tähän ehdotuspyyntöön ja saada asiakirjan ”Ehdotusten jättämistä koskevat ohjeet rahoitustuen saamiseksi kehittämistyön alalta”, pyydetään lähettämään pyyntönsä kirjeitse tai faksina seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio, Jacques Delmoly, yksikönpäällikkö, Media-ohjelman vastuhenkilö, PO X/C/2, L 102 7/23, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, faksi (32-2) 299 92 14.

Komissio sitoutuu lähettämään kyseisen asiakirjan kahden päivän kuluessa pyynnön vastaanotamisesta.

Ehdotukset on toimitettava edellä mainittuun osoitteeseen **9. marraskuuta 1998** mennessä.

⁽¹⁾ EYVL L 321, 30.12.1995, s. 33.

AVOINTA KILPAILUA KOSKEVA ILMOITUS

(98/C 325/07)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin julkaisee 23. lokakuuta 1998 ilmestyvässä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 325 A seuraavan avointa kilpailua koskevan ilmoituksen:

Saksankielinen laitos:

CJ/LA/28 (saksankieliset tulkit)

Tämän virallisen lehden voi tilata Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen henkilöstöosastolta, L-2925 Luxemburg.

Hakemusasiakirjojen viimeinen jättöpäivä on 27. marraskuuta 1998.
